

Universitätsbibliothek Paderborn

**Novæ Observationes Et Additiones Ad A. R. P. D.
Bartholomæi Gavanti Congreg. Cleric. Regul. S. Pauli ac
Sac. Rit. Congregat. Consultoris Commentaria In Rubricas
Missalis Et Breviarii Romani**

Adiectis Summorum Pontificum & Sac. Rit. Congreg. Decretis usque ad
præsens emanatis

Complectens omnia Gavanti Commentaria in Rubricas Breviarii - Cum
Indicibus Decretorum, Rerum atque Verborum notabilium

Merati, Gaetano Maria

Augustæ Vindelicorum, 1740

VD18 10783695-002

De Bullis Clementis VIII. & Urbani VIII. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39775

bere fieri solum, quando Pontifex id expresse concedit, uti concessit Gregorius XV. de Sanctis Isidoro, Ignatio, Francisco Xaverio, Philippo Neri, & Theresia. Verum cum in Bullis Canonizationum regulariter concedatur, quod de Sancto Canonizato recitari possit Officium, & Missa. Ex his verbis deducitur, forsitan prædicta praxis, & opinio Castaldi, nimurum posse celebrari Missam, & Officium in Ecclesiis propriis, in quibus celebratur sollemnitas suæ Canonizationis; & hoc pro una vice tantum, non vero annuatim, nam quoad Anniversariam prædictæ Canonizationis celebritatem cum ejusdem Missa, & Officio prædicta Bullarum verba intelligi nequeunt, immo oppositum ex Decreto mox allegato deducitur.

Igitur cum ex Bullis Canonizationum, sive etiam ex speciali indulto Apostolico possit celebrari sollemnitas Canonizationis aliquius Sancti, non inde tamen sequitur, liberum esse, Anniversariam ejusdem sollemnitas diem inducere, ut ad vertimus supra, cum hujus rei usus non extet, ut optimè etiam adnotat Guyetus *cit. loc.* afferendo hanc rationem, quia cum Canonizatio nihil aliud sit, quam pii hominis defuncti, quod is Sanctus sit, declaratio, adeoque Festum illius quotannis suo proprio die recolendi confessio, utrumque illud ipsamet Anniversaria

natalis ejusdem celebritate sufficienter recolitur. Celebratur utique in Ecclesia Briosensi Festum Canonizationis Sancti Guillelmi Epilcopi die 15. Aprilis, S. Nicolai Tolentiniatis, in proprio Eremitarum S. Augustini 5. Junii, & S. Francisci de Paula in Ordine Minimorum die 4. Maji; haec tantum tria exempla hujus rei, ait Guyetus, se colligere potuisse; at haec non putat sine peculiari Pontificis concessione fuisse inducta, ut nos ultrò admittimus; alioquin concludendum esset, cujuslibet Sancti Canonizati liberum esse duo Festa celebrari, natalis videlicet, & ipsius Canonizationis, quod nemo dixerit. Exemplis à Guyeto adductis addere possumus, quod S. R. C. auctoritate sub die 22. Januarii 1735. indultum pariter fuit Minoribus Conventualibus quotannis facere commemorationem Canonizationis S. Francisci (à Gregorio IX. Anno 1228. Assisi in Ecclesia S. Georgii peractæ, Dominica, die 16. Iulii, recurrente) in utrisque Vesperis, Laudibus, & Missa, post Orationem diei 16. Iulii, immediate ante quascunque alias Commemorations. Ita pariter Patribus Societatis JESU concessum est celebrare unam Missam sollemnem 12. Martii de S. Francisco Xaverio, recurrente tunc die Anniversario suæ Canonizationis.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gavanti

Cap. III. De Bullis Clementis VIII. & Urbani VIII.

I. Gavant, pag. 14. col. 1. n. 2. -- Significat, se ideo commississe peritis viris Breviarii recognitionem.) Post reformationem Breviarii Romani factam à Pio V. Summo Pontifice, iterum jussu Clementis VIII. recognitum fuit Breviarium à Pio V. editum, quia Typographorum incuria, & aliorum audacia depravatum fuerat. Hujusmodi autem recognitionem commisit Clemens peritis viris, quorum Indicem lübēt h̄c subnectere.

Cæsar Baronius
Sylvius Antonianus
Robertus Bellarminus } S. R. E. Card.

Ludovicus de Torres, Archiepiscopus Montis Regalis, postea Cardinalis.

Johannes Baptista Bandinus, Canonicus S. Petri de Urbe, Secretarius.

Michaël Ghislierius, Congregationis nostræ Clericorum Regularium.

Bartholomaeus Gavantus, Mediolanensis,

C 2 Cle-

Clericorum Regular. S. Pauli, Thesauri Sacrorum Rituum commendatissimus Auctor.

II. Gavant. pag. 14. col. 1. n. 7. *Urbanus VIII. exhibitis aliis peritissimis viris, &c.)* Alia etiam recognitio Breviarii Romani facta fuit iussu Urbani VIII. exhibitis aliis peritissimis viris, quorum Catalogus hic exhibetur.

Aloysius Cajetanus, S. R. E. Card. Praeses.

Tegrimus Tegrimus, Episcop. Assisensis, Sacrae Rituum Congregationis Secretarius.

Fortunatus Scacchus, Apost. Sacrarii Praefectus.

Nicolaus Riccardus, S. Palatii Magister, & S. R. C. Consultor.

Hieronymus Lannius, utriusque Signatura Referendarius.

Hilarion Rancatus, Mediol. Abbas S. Crucis in Hierul. S. Inquisit. Consultor, & qualificator, & S. R. C. Consultor.

Jacobus Vulponius, Congreg. Oratorii S. Philippi Neri.

Bartholomaeus Gavantus, S. R. C. Consultor.

Terentius Alciatus, Mediol. Soc. Jesu, S. R. C. Consultor.

Lucas Wadingus, Ordinis Minorum Historicus, S. Officii qualificator, & Sacrae Congregat. Indicis Librorum.

Novæ Observationes, & Additiones ad Gayanti

Cap. IV. De Comptu Ecclesiastico.

I. Gavant. pag. 14. col. 2. num. 4. -- *Pascha celebrari debet in die Dominico, qui proxime succedit decima quarta luna primi mensis.)* Pascha Christianum à Judaico Paschate profecto distinguitur, hoc siquidem velut figura, quæ in Christi immolatione super Crucem peracta, implementum suum obtinuit, quemadmodum cætera legalia, fixum erat ad diem XIV. Lunæ mensis primi, nempe Martii, à quo Judæi annum Sacrum auspicabantur. Pascha vero Christianum institutum est ad recolendam memoriam Dominicæ Resurrectionis, que contigit in Dominica sequente diem quartam decimam ejusdem mensis. Qua de re verba facit Venerabilis Beda Historie lib. I. cap. 22. *Vixit Pascha nostra Festa celebramus, ut indicemus, nos non cum antiquis excussum Egyptiacæ servitutis jugum venerari, sed Redemptionem totius Aetandi (qua in antiqui Dei Populi liberatione prefigurata, in Christi autem Resurrectione completa est) devota fide, ac devotione colere, ut Resurrectionis etiam nostra, quam eadem die Dominica futuram credimus.* Dispensatum hac de re ab Apostolis fuisse, & permisum Judæis, qui ad Ecclesiam venerant, ut sollemnem Paschatis diemi more suo, & Cyclo Judaico,

die nimirum XIV. Lunæ post Vernale aquinoctium, in quamecumque diem concurreret. Ritu majorum celebrare possent: non sine gravissimo fundamento existimat vir clarissimus, ac eruditissimus Franciscus Dominicus Bencini *dissent. 2. de lit. encyc. c. 5.* sed quod semel datum fuerat durioris cervicis hominibus, id pro lege universalis totius Christianæ Ecclesiæ à nonnullis postea prætensum fuit. Prima hac de re disceptatio orta est Aniceti temporibus, quibus Polycarpus, Smyrnensis Ecclesiæ Episcopus, & Paschalis Judaici defensor, Romanum peregrinatus est, ut controversiam amicè cum illo compoheret. Sed Anicetus à Polycarpo impetrare non potuit, ut Pascha die Dominico celebraret, nec Polycarpus obtinuit ab Aniceto, ut Pascha Judaico more observaret. Uterque Apostolorum traditionem sibi suffragari autumabat. Refert disceptationem hanc Irenæus in Epistola ad Victorem, Romanum Pontificem, apud Eusebium lib. 5. cap. 24. Secunda super Paschate Disceptatio orta est occasione Montanistarum, qui volebant, Pascha necessariò celebrandum esse secundum legem Moysis die XIV. mensis; & contrarium Ecclesiæ consuetudinem conviciis appetebant;

ex

